22 de novembre: Santa Cecília, verge i màrtir

Text de l'Evangeli (*Mt* 25,1-13): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passarà com amb deu noies que van prendre les seves torxes per sortir a rebre l'espòs. N'hi havia cinc que no tenien seny i cinc que eren assenyades. Les que no tenien seny van prendre les seves torxes, però no es van endur oli. En canvi, les assenyades es van endur ampolles amb oli juntament amb les torxes. Com que l'espòs tardava, els vingué son a totes i es van adormir. A mitjanit es va sentir un clam: 'L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l!'. Llavors totes aquelles noies es van despertar i començaren a preparar les seves torxes.

»Les noies sense seny van dir a les assenyades: 'Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes s'apaguen'. Les assenyades respongueren: 'Potser no n'hi hauria prou per a nosaltres i per a vosaltres; val més que aneu als qui en venen i us en compreu'. Mentre anaven a comprar-ne, va arribar l'espòs, i les qui estaven a punt entraren amb ell a les noces. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres noies i deien: 'Senyor, Senyor, obre'ns!'. Però ell va respondre: 'Us asseguro que no us conec'. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora».

«Les qui estaven a punt entraren amb ell a les noces»

Mn. Josep Mª CAMPRUBÍ i Rovira
(Barcelona, Espanya)

Avui celebrem santa Cecília, màrtir. Segons el martirologi conegut com "Martyrologium hieronymianum", Cecília fou una noble romana convertida al cristianisme i martiritzada per la seva fe (entre els anys 180 i 230). El seu nom és inclós entre els màrtirs esmentats en la Plegària Eucarística I de la missa.

Amb la paràbola d'unes noies prudents i d'altres que no ho eren, Jesús ens parla de com podem entrar en el Regne de Déu. La prudència és una virtut. Es prudent l'home savi que mesura les seves paraules i actua amb serenor i saviesa en la seva vida; sap ser previsor davant les circumstàncies que es presenten sobtadament. Entre els dons de l'Esperit podem incloure també el de la prudència.

Les noies prudents posseïen aquest do de l'Esperit. En la seva conducta previsora s'havien proveït d'oli suficient. No van ser sorpreses en falta, van poder entrar al banquet. Les que no van actuar amb aquesta sàvia prudència, es van trobar excloses de la festa.

Santa Cecília, és una jove màrtir. Quan («a mitja nit») va venir l'Espòs, en el moment del seu martiri, el Senyor la va trobar prudentment proveïda de l'oli de la fe amb la llàntia encesa. No va ser sorpresa. La seva fe alimentada per l'Esperit no es va apagar davant la prova. Va acompanyar a l'Espòs amb la llàntia encesa de la fe. Serafí de Seró, comentant aquest text evangèlic diu: «Penso que els faltava a les verges que no eren prudents el Sant Esperit de Déu. Els mancava la gràcia de l'Esperit Sant, simbolitzada per l'oli, sense el qual ningú no pot ser salvat».

Les verges prudents, Cecília entre elles, amb la gràcia de l'Esperit Sant van poder mantenir encesa la flama de la fe quan vingué l'Espòs, «entraren amb Ell a les noces» (Mt 25,10) seguint els seus passos. Només amb la gràcia de l'Esperit Sant, van poder acompanyar l'Espòs..., van poder com Ell passar per la porta de la mort per tal de participar amb Ell en el banquet etern de les noces de l'Anyell.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Que el meu cor i la meva carn romanguin purs, oh Senyor!, i que no em vegi decebuda en la vostra presència» (Santa Cecília)

- «La fe segueix aquesta veu profunda on l'art per si mateix no pot arribar: la segueix en el camí del testimoni, de l'oferiment d'un mateix per amor, tal feu Cecília» (Benet XVI)

- «El cant i la música estan estretament connectats amb l'acció litúrgica. Els criteris per al seu bon ús: la bellesa expressiva de la pregària, la participació unànime de l'assemblea i el caràcter sagrat de la celebració» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.191)